

[**Severin Hansen.**]

ning inden nævnte Dato. Jeg tror, som sagt, det vilde være at sinke Sagen, en Sag, i hvilken vi faktisk ikke kan ændre noget. I øvrigt kan jeg godt være enig med det ærede Medlem Hr. Niclasen i, at man maaske burde have forhandlet med Færøerne, inden man sendte den paagældende Delegation til London.

Jens Jensen: Den eneste Betænkelse, jeg har ved Konventionen, er, som sagt, denne Begrænsning i Fiskerflaadernes Størrelse. Jeg takker Ministeren for det Svar, han gav mig, og jeg forstaar det saaledes, at indtil videre har enhver Fisker Lov til at bygge sig et Fartøj; men hvis det kommer dertil, at den permanente Kommission anser den Vej for farbar, at Fiskerflaadernes Størrelse skal begrænses, kan jeg ikke se andet, end at man maa rette sig efter det. Det er maaske ogsaa en Bestemmelse, som i nogen Grad vil kunne blive til Fordel for os, men det er et stort Indgreb i Fiskernes frie Næring. Jeg haaber paa, at Udviklingen maa blive saadan, at vi alligevel beholder denne Frihed, saa at Fiskerne kan bygge Fiskerfartøjer, naar de har Brug for dem. Om den Udvej med Hensyn til øget Maskestørrelse og højere Mindstemaal paa Fisk, som Ministeren antydede, kan komme i Betragtning, ved jeg ikke — det er muligt. Jeg vil haabe, at vi ad den Vej kan regulere det, man her vil regulere.

P. A. Poulsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans fyldige Redegørelse, ogsaa hvad angaar det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Jens Jensen og jeg stillede. Der har jo været Betæneligheder med Hensyn til Spørgsmaalet om Nybygning af Skibe, men efter den Redegørelse, den højtærede Minister har givet os, synes jeg i hvert Fald, vi har en god Forklaring at give over for de Folk, vi møder paa vor Vej.

Niclasen: Der kommer i Løbet af et Par Maaneder en Delegation hertil fra Lagtinget for at forhandle om færøske Forhold, og ved den Lejlighed kan vi naturligvis ogsaa tage de Spørgsmaal op, vi taler om her i Dag, men i al Almindelighed maa jeg hævde og fastholde, at det har været en Fejl fra dansk Side, naar betydningsfulde Sager for Færøerne har været til Behandling, som nu f. Eks. ved denne Fiskerikonference i London, at man ikke har inviteret Færingerne til at være med, saa at de kunde faa Lejlighed til at se og høre, hvorledes det hele foregik. Det

er jo saaledes — det kan ikke nytte at forsøge at komme bort derfra —, at Forholdene paa Færøerne paa mange Omraader ikke er som hernede. Derfor tror jeg, det vilde have været godt, om man henedefra havde lagt større Vægt paa, at Færingerne var med, hvor livsvigtige færøske Sager var til Behandling, og det haaber jeg vil blive Tilfældet i Fremtiden.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg skal ikke vende tilbage til dette sidste om, at Færingerne skal med, for jeg har sagt, at jeg deler det ærede Medlem Hr. Niclasens Opfattelse, at hvor Forholdene naturligt taler for at tage Færinger med, dør bør dette gøres.

Maa jeg saa i Anledning af det, som det ærede Medlem Hr. Severin Hansen var inde paa, tilføje, at naar Talen er om at vente paa, hvad Lagtinget eller Færingerne har at sige, forstod jeg det ærligt talt saadan, at der kun var Spørgsmaal om Dage, saa var man i Stand til at svare paa det, for det er klart, at naar denne Konference, dette staaende Udvalg begynder at forhandle i London den 18. Januar, kan det ikke være saadan, at de danske Repræsentanter eller den danske Regering og Rigsdag staar i den Situation, at vi ikke har et Svar. Naar jeg siger, at vi kan vente, mener jeg altsaa dermed, at vi kan vente nogle Dage, maaske er det ikke helt afgørende at have Svaret, lige naar Konferencen begynder, men det maa være saaledes, at vi utvetydigt har erklæret, at vi er med, og jeg kan ikke med min bedste Vilje indse, at der her skulde være noget Spørgsmaal, som kan skille Ønsker henedefra fra de Ønsker, som Færingerne har. Jeg er ganske overbevist om, at begge Parter er interesse-rede i at gøre de Indgreb, der er Tale om, saa smaa og lidet indgribende som vel muligt.

Det var blot disse Ting, jeg vilde tilføje.

Niclasen: Som jeg omtalte, er Sagen til Behandling i Lagtinget, saa det vil tage en lille Maanedstid, før man kan faa Besked paa sædvanlig Maade, men man kan eventuelt sende telegrafisk Forespørgsel op med Spørgsmaal, om man har noget imod Forslaget, som det foreligger, ellers vil det tage længere Tid.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.